

REGLUGERÐ

111

11. ágúst

um viðauka við reglugerð nr. 25 15. febrúar 1949, um ríkisábyrgð vegna bátaútvegsins o. fl.

1. gr.

Ríkissjóður ábyrgist framleiðendum söluverð það á framleiðslu þeirra til útflutnings, sem ákveðið er í 2. gr.:

1. Þorskflök, roðlaus í 1 kg öskjum án cellophan, 25 öskjur í ks. á 25 kg nettó, pr. lb. fob.	kr. 1.62
2. Þorskur, með haus, heilfrystur í 30 lbs. stykkjum, 3 stk. í ks. 90 lbs. nettó, pr. kg fob.	— 1.75
3. Þorskur, hausaður, heilfrystur í 30 lbs. stykkjum, 3 stk. í ks. 90 lbs. nettó, pr. kg fob.	— 1.98
4. Þorskur, hausaður og sporðskorinn, heilfrystur í 30 lbs. stykkjum, 3 stk. í ks. 90 lbs. nettó, pr. kg fob.	— 2.08

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 100/1948 til að öðlast þegar gildi.

Sjávarútvegsmálaráðuneytið, 11. ágúst 1949.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Gunnl. E. Briem.

REGLUGERÐ

112

12. ágúst

um breyting á reglugerð um gerð og notkun bifreiða, nr. 72 24. júní 1937.

1. gr.

3. gr. orðist þannig:

1. Á hverri bifreið skulu vera tvö skrásetningarmarki, annað framan á og hitt aftan á bifreiðinni. Skal þeim komið fyrir og fest vel á áberandi stað, þar sem eftirlitsmaður bifreiða tiltekur og má aldrei hylja þau og ekkert má skyggja á þau. Hvert lögsagnarumdæmi skal einkennt með bókstaf, sem hér greinir:

Reykjavík	R
Mýra- og Borgarfjarðarsýsla	M
Akraneskaupstaður	E
Snæfellsness- og Hnappadalssýsla	P
Dalasýsla	D
Barðastrandarsýsla	B
Ísafjarðarkaupstaður og Ísafjarðarsýsla	Í
Strandasýsla	T
Húnavatnssýsla	H
Sauðárkrókskaupstaður og Skagafjarðarsýsla	K
Siglufjarðarkaupstaður	F
Ólafsfjarðarkaupstaður	Ó
Akureyrarkaupstaður og Eyjafjarðarsýsla	A
Þingeyjarsýsla	Þ

112	Seyðisfjarðarkaupstaður og Norður-Múlasýsla	S
12. ágúst	Neskaupstaður	N
	Suður-Múlasýsla	U
	Skaftafellssýsla	Z
	Vestmannaeyjakaupstaður	V
	Rangárvallasýsla	L
	Árnessýsla	X
	Hafnarfjarðarkaupstaður og Gullbringu- og Kjósarsýsla ..	G
	Keflavíkurkaupstaður	Ö

Gerð skrásetningarmerkja, stærð og lögun stafa skal vera samkvæmt eftirfarandi reglum:

Merkin skulu vera réttthyrnd, aflöng spjöld, 130 mm á hæð úr 2 mm þykku aluminium.

Stafir skulu vera með steinskrift, þrykktir í spjalðið. Rönd skal vera á brún-um, 5 mm breið, þrykkt á sama hátt. Stafirnir og röndin skulu vera fægð og bera lit málsins, en grunnur svartur, málaður með gljálausri málningu. Stafir skulu vera 90 mm á hæð, 55 mm á breidd og breidd stafleggja 15 mm. Framan við tölustafi skal vera einkennisbókstafur lögsagnarumdæmis. Bil milli tölustafa skal vera 10 mm, en bil milli bókstafs og tölustafa 30 mm.

Á bifhjólum (tvihjóla bifreiðum) skulu skrásetningarspjöldin vera 90 mm á hæð og stafir minni í sama hlutfalli. Þau skulu vera máluð með hvítum stöfum á svörtum grunni.

Dómsmálaráðuneytið og bifreiðaeftirlit ríkisins fyrir þess hönd sér um tilbúning allra skrásetningarmerkja. Skulu bifreiðaeftirlitsmenn, hver í sínu umdæmi, eftir ákvörðun lögreglustjóra, afhenda skrásetningarmerki, enda greiði bifreiðaeigandi við kaupbeiðni andvirði þeirra, eins og það verður ákveðið af dómsmálaráðuneytinu. Endurnýja ber skrásetningarmerki, ef það verður ógreinilegt, þannig að orkað geti tvímælis, hvert umdæmistölumerki bifreiðar sé.

Við endurnýjun skrásetningarmerkja á bifreiðum skal nota þá gerð merkja, er að framan greinir, þó skal nota hina eldri gerð meðan núverandi birgðir endast. Eftir 1. apríl 1952 skal eingöngu nota skrásetningarmerki samkvæmt reglugerð þessari.

Bifreiðareiganda ber að skila aftur, án endurgjalds, skrásetningarmerki við endurnýjun þess eða ef bifreið er afskráð. Nú verður önnur bifreið skrásett með sama umdæmistölumerki á nafn þess, er átti hina afskráðu bifreið, og skal hann fá hin sömu skrásetningarspjöld án endurgjalds, ef þau eru nothæf.

2. Framan eða aftan á bifreiðum mega ekki vera nein þau merki eða stafir, sem að álit bifreiðaeftirlitsmanns geta glapið eða villt lögreglumanni sýn, þegar greina þarf skrásetningarmerki bifreiðar.

Bifreiðaeftirlitsmaður má leyfa merki, stafi eða auglýsingar á hliðum bifreiða og inni í þeim, þó eigi á glerrúðum, sem ökumaður þarf að sjá út um. Verði ágrein- ingur sker lögreglustjóri úr.

3. Lögreglustjóri getur í einstökum tilfellum heimilað akstur bifreiða, sem eigi eru skrásett. Þegar svo stendur á, skal nota bráðabirgðaskrásetningarmerki, sem er eins og venjuleg skrásetningarmerki að öðru leyti en því, að grunnur skal vera rauður. Bráðabirgðamerki þessi má aldrei nota lengur á sömu bifreið en tvær vikur og einungis innan sama umdæmis, nema sérstakt leyfi lögreglustjóra komi til. Bifreiðar með bráðabirgðamerkjum eru háðar sömu reglum, sem gilda um aðrar bifreiðar. Bifreiðareiganda ber að greiða 3 kr. fyrir dag hvern, eða hluta úr degi, er hann hefur bráðabirgðaskrásetningarmerki í sínum vörzlum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

112

12. ágúst

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 23 16. júní 1941, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 12. ágúst 1949.

Bjarni Benediktsson.

Sigurgeir Jónsson.

REGLUGERÐ

um hvalveiðar.

113

16. ágúst

1. gr.

Óheimilt er að veiða:

- Sléttbaka, nema þegar nota skal aflann eingöngu til manneldis á Íslandi.
- Hvalkálfa, hvali á spena og kvenhvali, sem kálfar eða hvalir á spena fylgja.
- Steypireyðar innan við 70 fet (21.3 m), langreyðar innan við 55 fet (16.8 m), sandreyðar innan við 40 fet (12.2), hnúfubaka innan við 40 fet (10.7 m) og búrhvali innan við 35 fet (10.7 m). Þó má veiða steypireyðar yfir 65 fet (19.8 m), langreyðar yfir 50 fet (15.2 m) og sandreyðar yfir 35 fet (10.7 m) fyrir íslenskar landstöðvar, enda sé hvalkjötið þá notað til manneldis eða skepnufóðurs á Íslandi.

2. gr.

Óheimilt er að nota móðurskip eða bát í sambandi við það til veiða eða vinnslu á skiðishvölum:

- Á svæðinu norðan við 66° norðlægrar breiddar; þó skal það bann eigi ná til svæðisins frá 66° til 72° norðlægrar breiddar, frá 150° austlægrar lengdar austur til 140° vestlægrar lengdar.
- Á Atlantshafi og þeim hafsvæðum, sem að því liggja norðan við 40° norðlægrar breiddar.
- Í Kyrrahafinu og þeim hafsvæðum, sem að því liggja, austan við 150° vestlægrar lengdar milli 40° suðlægrar breiddar og 35° norðlægrar breiddar.
- Á Kyrrahafi og hafsvæðum, sem að því liggja, vestan við 150° vestlægrar lengdar milli 40° suðlægrar breiddar og 20° norðlægrar breiddar.
- Í Indverska hafinu og hafsvæðum, sem að því liggja, norðan við 40° suðlægrar breiddar

3. gr.

Óheimilt er að nota móðurskip eða bát í sambandi við það til veiða eða vinnslu á skiðishvölum á svæðinu sunnan við 40° suðlægrar breiddar frá 70° vestlægrar lengdar vestur að 160° vestlægrar lengdar.

4. gr.

Óheimilt er að nota móðurskip eða bát í sambandi við það til veiða eða vinnslu á hnúfubak á svæðum sunnan við 40° suðlægrar breiddar.

5. gr.

- Óheimilt er að nota móðurskip eða bát í sambandi við það til veiða eða vinnslu á skiðishvölum á svæðinu sunnan við 40° suðlægrar lengdar, nema á tímabilinu 15. desember til 1. apríl ár hvert, að háðum dögum meðtöldum.